

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه

کسی کاشته است؟

کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست

ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی

آن را بخته است؟

نانوا؛ همان نانواي سحر خیزی که دوست

ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!

چه کسی آن‌ها را تئیز و پاکیزه کرده

است؟

زفتگر؛ همان زفتگر زحمت‌کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه‌های راحت و زیبایی این خانه‌ها را چه کسی ساخته است؟

بتأ؛ همان بنای پرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ‌های سرسبز و چه گل‌های خوش رنگی! این درخت‌ها و گل‌ها را در این باغ‌ها، چه کسی کاشته است؟

باغبان؛ همان باغبان پر تلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان‌های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم

و ترتیب را در خیابان‌ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش‌آموزان

دوست‌داشتنی و سخت‌کوشی!

این گل‌های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.

■ این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده

است؟

